

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Medlem vil kræve saadan Forrentning i gode Tider, saa maa deraf følge, at Krisetidens Takstgrundlag ændredes, naar de gode Tider kom, paa samme Maade som Skibsfragterne varierer, efter som der er lidt eller megen Tonnage ledig; men vil nogen her i Rigsdagen gaa ind herfor? Jeg for mit Vedkommende har, som man maaske vil indrømme, nogen Grund til at være lidt tilbageholdende. Jeg troede i 1925, at Principperne var i Orden, at Statsbanernes Takstforhold var hævet over Døgnpolitikken; men jeg blev som bekendt skuffet i min Tro. Forrentningsprincippet er for Tiden suspenderet. Om det skal genoptages, maa Fremtiden afgøre. Hvad jeg kan gøre til en Ændring i disse Forhold, agter jeg at gøre; men indtil da er der ingen Grund til at skjule Sandheden for hverandre. Statsbanernes Underskud paa Finansloven maa saa længe tynge paa Rigsdagens Samvittighed, men det skal, i hvert Tilfælde saa længe jeg beklæder Embedet som Trafikminister, ikke gaa ud over Tjenestemændene.

Til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen vil jeg sige, at jeg ikke selv har haft nogen Interesse i den skete Nedskrivning af Banernes Anlægs kapital med de 40 Mill. Kr., men en saadan à jour-Føring af Værdiansættelsen efter Pristallet var lovet Rigsdagen i Fjor af min Forgænger, og jeg har kun holdt hans Løfte.

Det ærede Medlem Hr. Holstein, som inviterede mig paa en Diskussion om ændrede Administrationsformer for Statsdrift, vil maaske forstaa, at jeg under de givne Forhold med saa meget, der først skal klares, ikke har nogen særlig Interesse i en saadan Diskussion.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen rejste, støttet af det ærede Medlem Hr. Nørskov, overfor mig Spørgsmaalet om Nedsættelse af den Tilslutningsafgift, der af Privatbanerne maa betales til Statsbanerne, og jeg ved jo, at det samme Spørgsmaal drøftes rundt omkring ved Privatbanegeneralforsamlinger, hvor Aarets mindre gode Driftsresultater behandles. Jeg skal heroverfor erindre om den overordentlig store Nedsættelse, denne Afgift fik for et Par Aar siden, den Gang, tror jeg, til almindelig Tilfredshed hos alle Banerne. Nu rejstes Spørgsmaalet paa ny, de samme Argumenter fremføres om, at Statsbanerne har saa store Fordele af Privatbanernes Tilslutninger gennem den ved disse skabte Trafik, at Tilslutningen intet burde koste Privatbanerne. Jeg maa sige, at jeg i Virkeligheden slet ikke er uenig i disse Betragtninger; men jeg

maa tilføje, at jeg bildte mig ind, at Tilslutningen heller ikke kostede Privatbanerne noget. Thi eet kan vi formentlig blive enige om, nemlig at det, at en Skibenser, en Koldingenser eller Viborgenser gaar ned paa Skive, Kolding eller Viborg Statsbanestation og løser sig en Billet til en af Privatbanestationerne, eller at han indleverer eller modtager Gods til eller fra de paagældende Privatbaners Stationer, ikke bør betales af Statsbanerne, men at saadanne Arbejder, altsaa den rent lokale Ekspedition af Personer og Gods ad Privatbanerne, som intet har med Tilslutningen at gøre, betales af Privatbanerne. Nu er det overfor mig hævdet fra Statsbanernes Side, at det kun er saadanne Forretninger, Privatbanerne maa betale, som intet har med Tilslutningen til Statsbanerne at gøre, og kun Vedligeholdelse af saadanne Anlæg, som alene bruges af Privatbanerne og ikke i Fællesskab med Statsbanerne. Ja, at endog de Honorarer, som Stationsforstanderne faar for at passe Privatbanerne, udelukkende bæres af Statsbanerne. Det hævdes endog, at efter den sidste Nedsættelse af Tilslutningsafgiften faar Statsbanerne end ikke disse specielle Privatbaneforretninger betalt. Rigtigheden af dette forudsat synes jeg, at der kunde være Rimelighed i at stryge Ordet Tilslutningsafgift og finde en bedre Betegnelse for Privatbanernes Betaling af de Forretninger, som de formentlig ogsaa selv er paa det rene med, at de bør betale. Jeg kan derfor ikke, saaledes som Forholdene ligger oplyst for mig — men en Undersøgelse heraf i hvert enkelt Tilfælde er jeg fuldstændig rede til —, give noget Tilsagn om disse Beløbs Nedsættelse. Det er afslaaet saa sent som den 11. Marts i Aar af min Forgænger, og jeg ser ikke nogen Mulighed for at indtage et andet Standpunkt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte mig, om der af Ministeriet gives Gratialer til de Folk, der havde et særligt haardt Arbejde under Isvanskighederne i Vinter. Det ærede Medlem tænkte formentlig specielt paa Søfartspersonalet. Ministeriet har ingen Hjemmel til at fastsætte saadanne Gratialer, men Lønningsloven fastsætter, hvad der i saa Henseende kan ydes for Overarbejde, mistede Fridage, særlig Tjenestegørelse og Fraværelse fra Hjemmet. Disse Regler gælder siden 1919 ogsaa Søfartspersonalet, der forinden havde nogle særlige Gratialer for haarde Isvintre. Den særlig haarde Isvinter i Aar lagde ekstra Beslag paa Tjenestemændenes Arbejde, paa deres Energi og Tjenstvilighed, maaske fortrinnsvis paa Søfartspersonalet, men ogsaa paa Lokomotivpersonalet,